

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3223/2026-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Zubović, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvjestitelja i Branke Šabarić Zovko, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A, odlučujući o žalbi predstečajnog dužnika podnesenoj protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025 od 14. srpnja 2026., ispravljenog rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025-68 od 20. srpnja 2026., u sjednici vijeća održanoj 25. kolovoza 2026.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana dužnikova žalba i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025 od 14. srpnja 2026., ispravljeno rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025-68 od 20. srpnja 2026.

Obrazloženje

1. Pobijanim rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2590/2025 od 14. srpnja 2026. uskraćena je potvrda plana restrukturiranja za dužnika BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A (točka I. izreke), obustavljen je predstečajni postupak nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A (točka II. izreke) te je odlučeno da će sud po službenoj dužnosti nastaviti postupak nad dužnikom BRODOGRADILIŠTE SPECIJALNIH OBJEKATA d.o.o., OIB: 15413473504, Bobovica, Bobovica 10 A, kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka (točka III. izreke).

2. Iz obrazloženja rješenja proizlazi da je odluka donesena na temelju odredbe čl. 61. st. 3. t. 2., u vezi s čl. 61.a st. 1. i čl. 27. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24; dalje: SZ).

3. Dužnik podnosi žalbu na navedeno ispravljeno rješenje zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U žalbi navodi da sud nije utvrdio da bi

plan restrukturiranja bio protivian bilo kojoj prisilnoj odredbi Stečajnog zakona niti da bi vjerovnici njegovom provedbom bili dovedeni u nepovoljniji položaj od položaja koji bi imali u stečajnom postupku, da je sud počinio bitnu povredu postupka time što je propustio primijeniti dio same zakonske odredbe na kojoj temelji uskratu i to dio odredbe čl. 61. st. 3. t. 2. SZ-a kojom je propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja „osim ako se nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud“ budući da su u konkretnom slučaju svi nedostaci koje prvostupanjski sud navodi po svojoj naravi otklonjivi, da prvostupanjski sud dužnika nije pozvao na otklanjanje niti mu je odredio kratki rok, nego je odmah pristupio uskrati potvrde i obustavi predstečajnog te pokretanju stečajnog postupka. Dalje navodi da se odredba čl. 61. st. 3. t. 2. SZ-a, uključujući i njezinu iznimku o otklanjanju nedostatka u kratkom roku, mora tumačiti i primjenjivati u skladu sa Direktivom (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama, koja je u hrvatsko zakonodavstvo izrijeком prenesena Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22), da je prvostupanjski sud, kroz široko tumačenje pojma bitne povrede pravila o sadržaju iz čl. 61. st. 3. t. 2. SZ-a uveo razlog za odbijanje potvrde koji Direktiva ne poznaje. Plan uspostavlja jedinstvenu shemu namirenja: (i) bezuvjetni minimum od 15% utvrđene tražbine, namiriv iz redovnog poslovanja, te (ii) dodatnu činidbu - isplatu 80% iznosa naplaćenog od MORH-a razmjerno tražbinama, uz izričito ograničenje da ukupno namirenje pojedinog vjerovnika ne može prijeći iznos njegove utvrđene tražbine (točka 9., stavak 5. plana, str. 58.) te upravo to ograničenje pokazuje da je namjera plana namirenje istih tražbina do najviše 100%, a ne stvaranje nekih novih, nepostojećih tražbina, da dodatna činidba nije proturječje osnovnoj, nego njezina dopuna u korist vjerovnika te da dodatna činidba predstavlja valjanu obvezu preuzetu pod odgodnim uvjetom u smislu čl. 297. Zakona o obveznim odnosima, uvjetom naplate potraživanja od MORH-a u roku od pet godina. Prvostupanjsko sud je pogrešno utvrdio sadržaj plana i u dijelu koji se odnosi na namirenje vjerovnika osporenih tražbina, jer plan izrijeком određuje da obveza namirenja osporene tražbine nastaje danom pravomoćnosti odluke kojom se utvrdi postojanje te tražbine (dan utvrđenja), te da prva rata dospijeva zadnjega dana prvoga kalendarskog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je nastupio kasniji od dva događaja; istek počeka ili dan utvrđenja. Navodi još da plan, suprotno utvrđenju prvostupanjskog suda, sadržava mehanizam ovršnosti.

4. Žalba nije osnovana.

5. Pobijana rješenja ispitana su sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je pobijano rješenje pravilno i zakonito.

6. Iz podataka u spisu proizlazi da je rješenjem od 28. studenog 2025. otvoren predstečajni postupak nad dužnikom te je 24. ožujka 2026. održano ispitno ročište, da je nakon ispitnog ročišta 27. ožujka 2026. doneseno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama koje je objavljeno na e-Oglasnoj ploči suda, da su na ročištu 7. srpnja 2026. radi glasovanja o planu restrukturiranja vjerovnici izglasali izmijenjeni plan restrukturiranja koji je objavljen na e-Oglasnoj ploči suda 19. lipnja 2026., da su vjerovnici prihvatili izmijenjeni plan restrukturiranja te da je sud pristupio razmatranju jesu li ispunjeni uvjeti za potvrdu plana restrukturiranja. Potom je doneseno predmetno rješenje kojim je uskraćena potvrda plana restrukturiranja (točka I. izreke).

7. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je odluku iz točke I. izreke prvostupanjski sud donio pozivom na odredbe čl. 61. st. 3. t. 2., čl. 61.a st. 1. i čl. 27. SZ-a, budući da je utvrdio da plan restrukturiranja ne sadrži jasno određen način, rokove i uvjete namirenja tražbina, da sadržajno nije u skladu s odredbom čl. 27. Stečajnog zakona, da je nejasan i proturječan odnos između osnovne činidbe odnosno otpis dijela tražbina preko 15% i dodatne, uvjetne činidbe kojom je moguća isplata i preko 15%, da je nejasan način kako bi vjerovnici doznali da li je i u kojem iznosu dužnik naplatio potraživanje od Ministarstva obrane Republike Hrvatske te da su nejasni uvjeti namirenja vjerovnika osporenih tražbina. Prvostupanjski sud utvrđuje da su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja.

8. U odnosu na žalbeni navod da sud nije odredio kratak rok u kojem će otkloniti nedostatke plana restrukturiranja valja reći da su ti navodi neosnovani budući da se već glasovalo o izmijenjenom planu restrukturiranja, a nedostaci zbog kojih je sud i donio odluku o uskrati potvrde plana restrukturiranja nisu otklonjivi u kratkom roku jer bi njihovo otklanjanje iziskivalo izradu novog plana restrukturiranja o kojem bi se iznova glasovalo. Stoga je pravilno utvrdio prvostupanjski sud da se glede sadržaja plana restrukturiranja radilo o neotklonjivom nedostatku (čl. 61. st. 3. t. 2. SZ-a), tim više što se sukladno odredbi čl. 52. SZ-a plan restrukturiranja može mijenjati samo u slučaju ako plan ne obuhvaća sve utvrđene i osporene tražbine, a što ovdje nije slučaj.

9. Stoga prvostupanjski sud utvrđuje da je riječ o bitnim povredama pravila o sadržaju plana i postupanju tijekom njegove izrade i donošenja (koje nisu otklonjive), a što je razlog za uskratu potvrde plana restrukturiranja po službenoj dužnosti. Stoga je zaključio da su ispunjene pretpostavke za uskratu potvrde plana restrukturiranja i obustavu predstečajnog postupka te donošenja odluke iz točke II. izreke na temelju odredbe čl. 64. st. 2. SZ-a.

10. Navedeni zaključak prvostupanjskog suda je pravilan pa ga prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a pravilnost i zakonitost navedenog zaključka, niti žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju.

11. Naime, odredbom čl. 61. st. 3. t. 2. SZ-a je propisano da će sud po službenoj dužnosti uskratiti potvrdu plana restrukturiranja ako su bitno povrijeđena pravila o sadržaju plana restrukturiranja i postupanja tijekom njegove izrade i donošenja, kao i o prihvatu od vjerovnika i o pristanku dužnika, osim ako se

nedostatak može otkloniti u kratkom roku koji će odrediti sud. Odredba čl. 61.a st. 1. SZ-a propisuje da ako nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu plana restrukturiranja, sud će rješenjem uskratiti potvrdu plana restrukturiranja i obustaviti predstečajni postupak. Odredbom čl. 27. SZ-a propisano je što sve prijedlog plana restrukturiranja mora sadržavati pa tako, između ostalog, ponudu vjerovnicima razvrstanim u skupine odgovarajućom primjenom pravila o razvrstavanju sudionika u stečajnom planu koja sadržava načine, rokove i uvjete namirenja tražbina (t. 12.)

12. Pravilno je utvrdio prvostupanjski sud da plan restrukturiranja mora biti podoban za ovrhu, da vjerovnici utvrđenih tražbina moraju imati jasne i nedvosmislene informacije kada i u kojem roku, kojom dinamikom te u kojoj visini će njihova tražbina biti namirena, je li dužnik dužan početi izvršavati svoje obveze odmah ili uz poček, a vjerovnici osporenih tražbina moraju imati jasne informacije u kojoj će mjeri i kojemu roku njihova tražbina biti namirena u slučaju nastanka obveze plaćanja odnosno u slučaju da njihova tražbina bude utvrđena u parničnom postupku.

13. U predmetnom slučaju nejasna je točka 9. plana restrukturiranja koja predviđa eventualno daljnje namirenje kao dodatnu činidbu koja ovisi o naplativosti tražbine dužnika od Ministarstva obrane Republike Hrvatske što je proturječno osnovnoj činidbi kojom će se plaćanja utvrđenih tražbina vjerovnicima izvršavati u umanjenom iznosu od 15% od ukupno utvrđenog iznosa tražbine, u roku od 180 mjeseci, računajući od datuma proteka razdoblja počeka u trajanju od 18 mjeseci od datuma pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja, određen je otpis preostalog iznosa utvrđenih tražbina, dakle u dijelu od 85% utvrđenih tražbina. Otpis bi se smatrao provedenim danom pravomoćnosti rješenja kojim se potvrđuje plan restrukturiranja pa su proturječni navodi o dodatnoj činidbi za tražbine koje su već pravomoćno otpisane.

14. Stoga je povrijeđena odredba čl. 27. SZ-a te se radi o povredi koja se ne može otkloniti izmjenom plana restrukturiranja.

15. Prema tome, prvostupanjski sud je na pravilno utvrđene činjenice, pravilnom primjenom materijalnog prava pravilno uskratio potvrdu plana restrukturiranja po službenoj dužnosti i obustavio predstečajni postupak, te je pravilno primijenio odredbu čl. 64. st. 2. SZ-a kada je odlučio da će se postupak nastaviti kao da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom.

16. U odnosu na žalbene navode glede primjene Direktive (EU) 2019/1023 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o okvirima za preventivno restrukturiranje, otpustu duga i zabranama, koja je u hrvatsko zakonodavstvo izrijeком prenesena Zakonom o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 36/22) valja reći da upravo i navedena Direktiva propisuje obvezu pravosudnog ili upravnog tijela da potvrdi plan restrukturiranja koji je jasno određen (čl. 10. st. 2.), što predmetni plan nije.

17. Pobijano rješenje nije zahvaćeno niti jednom od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama, a žalitelj žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

18. Zato je na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a dužnikova žalba odbijena kao neosnovana i potvrđeno rješenje prvostupanjskog suda.

Zagreb, 25. kolovoza 2026.

Predsjednik vijeća
Dubravka Zubović

Broj zapisa: **9-3088c-18f52**

Kontrolni broj: **002dd-b9fbc-70c89**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.